

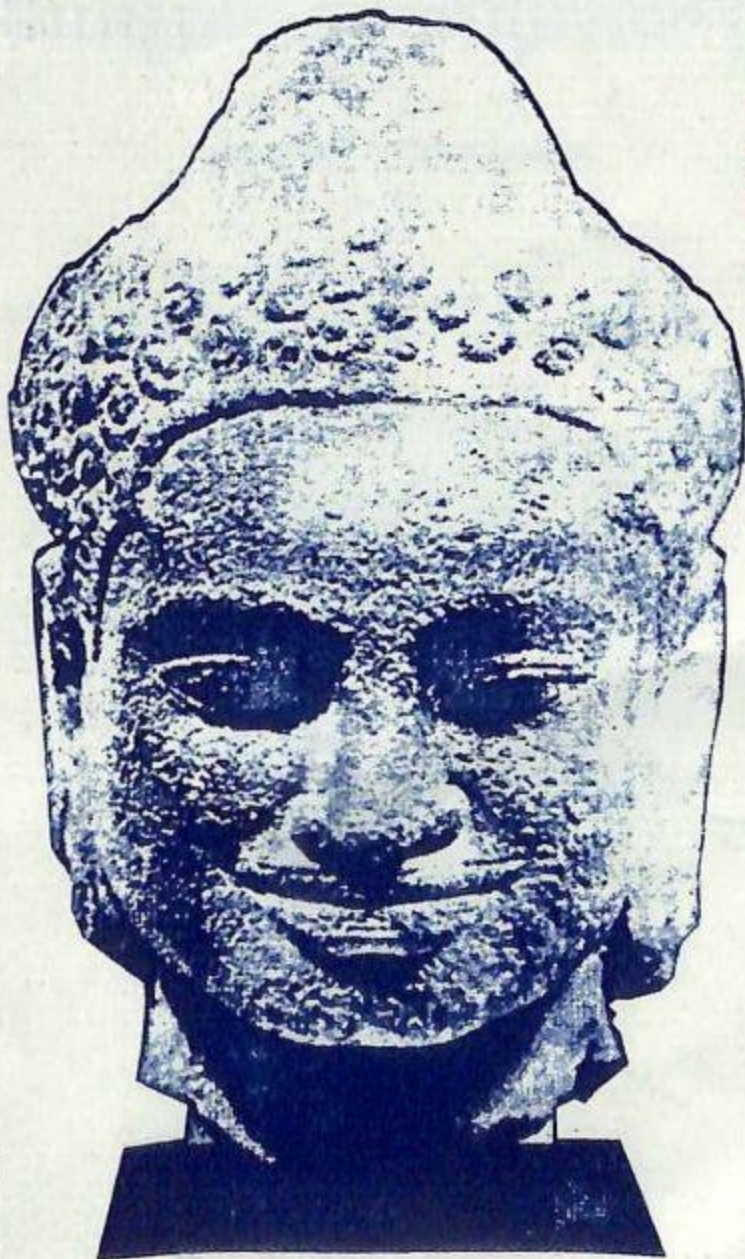
ប្រវត្តិព្រះពុទ្ធសាសនា

ចំណេះដឹងគ្រប់វិសាលភាព

ដែលផ្សាយចូលមកប្រទេសកម្ពុជា

THE HISTORY OF BUDDHISM IN CAMBODIA

២១០.
៦៩

រៀបរៀងដោយលោក សម-ញ្ញាណ
ប្រធានពុទ្ធិកសមាគមកម្ពុជរដ្ឋ
ក្នុងឱកាសបុណ្យ២៥០០វស្សានៃព្រះពុទ្ធសាសនា

by
SAM-NHEAN

President of the Buddhist Association in Cambodia

www.facebook.com/7khmer

Fb page : Entertainment And Knowledge

ប្រវត្តិប្រះពុទ្ធសាសនា

ដែលផ្សាយចូលមកប្រទេសកម្ពុជា

រៀបរៀងដោយលោក សម-ញាណ

ប្រធានពុទ្ធិកសមគមកម្មវដ្ត

ក្នុងឧកាសបុណ្យ ២៥០០ វិស្សន័យពុទ្ធសាសនា

យើងសូមអរគុណដល់ក្រុមហ៊ុនសនាការអាមេរិកាំង
នៅប្រទេសកម្ពុជាដែលជួយចាត់ចែងសៀវភៅនេះ
ឲ្យបានសម្រេចឡើង

សម្ព័ន្ធភាសនា

ចំនួន ១០.០០០ ក្បាល

បោះពុម្ព ផ្សាយនៅប្រទេសកម្ពុជា-ភ្នំពេញ

ថ្ងៃទី ១ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៧

សេចក្តីប្រាស

ក្នុងកាលធ្វើបុណ្យនៃពុទ្ធសករាជ ២៥០០ វស្សានេះ គណៈកម្មាធិការនាយក នៃពុទ្ធិកសមាគមកម្ពុជានុជ្ជបានសុំឲ្យរៀបរៀងប្រវត្តិព្រះពុទ្ធសាសនាដ៏សង្ខេប នៃប្រទេសកម្ពុជា ដើម្បីចែកប្រគេនជូនដល់អស់លោកជនជាតិខ្មែរយើង ដែលបាននិមន្តអញ្ជើញមកធ្វើបុណ្យ ព.ស. ២៥០០ វស្សា ។

ព្រមទាំងអស់លោកជាពុទ្ធិកជនបរទេស ដែលបានមករួមរួម ធ្វើបុណ្យជាមួយនឹងយើងក្តី ឬក៏ដោយមានសទ្ធាដូចគ្នា ធ្វើបុណ្យនេះនៅក្នុងប្រទេសរបស់អស់លោកក្តី ។ ក្នុងសៀវភៅនេះ ពុទ្ធិកសមាគមកម្ពុជានុជ្ជ មានបំណងចង់ឲ្យអស់លោកពុទ្ធបរិស័ទជ្រាបៈ

១ - អំពីហេតុ ដែលព្រះពុទ្ធសាសនាផ្សាយចូលមកប្រទេសកម្ពុជានេះព្រោះអ្វី?
ពីឆ្នាំណាមក ?

២ - ប្រទេសកម្ពុជា ត្រាតោះមានទ្រង់ទ្រាយដូចម្តេច ?

៣ - ព្រះថេរវេទនាខ្មែរ ដែលនិមន្តផ្សាយព្រះពុទ្ធសាសនាជាដំបូង?

៤ - គុរៈរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនា មានប៉ុន្មានយ៉ាង ?

៥ - ពាក្យទាទ ដែលចេញពីឆន្ទគុរៈនិកស្រង់យ៉ាងខ្លី មានប៉ុន្មានយ៉ាង?
បានសេចក្តីដូចម្តេចខ្លះ ?

៦ - បទពិចារណាក្នុងវិបស្សនាគុរៈ និកស្រង់យ៉ាងខ្លី មានប៉ុន្មានយ៉ាង?

៧ - ព្រះពុទ្ធសាសនា តាំងនៅបានព្រោះអាស្រ័យហេតុអ្វី ?

កាលបើអស់លោកប្រាបនូវរឿងខាងលើនេះហើយ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា មុខជាអស់លោក
នឹករលឹកចំពោះគុណនៃព្រះថេរៈទាំងឡាយ ដែលនិមន្តមកផ្សាយព្រះពុទ្ធសាសនាក្នុង
ប្រទេសកម្ពុជា យើងជាដំបូង ព្រមទាំងនឹករលឹកចំពោះព្រះពុទ្ធអង្គផង ។

ពិធីធ្វើបុណ្យដ៏ឡាភិរក្សគុណព្រះពុទ្ធអង្គ ដោយប្រមូលចិត្តតំណែងនិពន្ធនេះអាច
រឹតចំណងមេត្រីភាព រវាងយើងទាំងអស់គ្នាទៅ ។

ម្យ៉ាងទៀត ខ្ញុំបានសុំឲ្យលោក អាំង-យាវ មន្ត្រីរងអនុពន្ធុច្បធម៌ នៃក្រុម-
យោសនាការស្ថានឯកអគ្គរដ្ឋទូតអាមេរិកាំងនៅភ្នំពេញ ប្រែរឿងនេះជាភាសាអង្គភេស
ជាប់ជាមួយ ដើម្បីផ្ដន្ទូនអស់លោកពុទ្ធបរិស័ទបរទេស ប្រាបនូវរឿងខាងលើនេះផង ។

ធ្វើនៅក្រុងភ្នំពេញ នៅថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ៤ រោច ខែចេត្រ ឆ្នាំរកាឥស្សរា-
ព.ស. ២៥០០ ត្រូវនឹងថ្ងៃទី ១៤ ខែមេសា គ.ស. ១៩៥៧ ។

សម័យ - ព្រាណ

ប្រធានពុទ្ធិកសមាគមកម្ពុជិន្ទ

១ - អំពីហេតុដែលព្រះពុទ្ធសាសនាផ្សាយចូលមក
ប្រទេសកម្ពុជា ព្រោះអ្វី ពីឆ្នាំណាមក?

១ - ព្រោះអាស្រ័យដោយសេចក្តីឧបត្ថម្ភ របស់ព្រះមហាថេរព្រះនាមមោគ្គល្ល័បុត្ត
និងព្រះបាទធម្មាសោកមហារាជ ជាព្រះចៅក្នុងសកលដ៏អង្គុយ (ប្រទេសឥណ្ឌា) នា
ក្នុងបាតល័បុត្ត ទ្រង់បានចាត់ព្រះមហាថេរដែលមានសមត្ថភាព ឲ្យនិមន្តចេញទៅ
ផ្សាយព្រះពុទ្ធសាសនា នៅប្រទេសនានា កាលពីពុទ្ធសតវត្សរ៍ទី ៣ ។ ព្រះមហា
ថេរក៏បានត្រូវនិមន្តទៅប្រទេសណាដូចមានតទៅនេះ:

១ ព្រះមោគ្គល្ល័បុត្តតិស្សគ្នេរ បានចាត់ព្រះថេរានុគ្នេរ ឲ្យនិមន្តចេញទៅផ្សាយ
ព្រះពុទ្ធសាសនានៅប្រទេសនានា ពីក្នុងពុទ្ធសតវត្សរ៍ ទី ៣ ។ ព្រះថេរណាត្រូវនិមន្ត
ចេញទៅប្រទេសណាដូចមានតទៅនេះ៖

២ ព្រះមជ្ឈិមគ្នេរ និមន្តទៅរដ្ឋកស្មីរ និងគន្ធារ (បាននិយមន្តកស្មីរនិងគន្ធារក្នុង
សម័យបច្ចុប្បន្ន) ៖

៣ ព្រះមហាទេវគ្នេរ និមន្តទៅមហិសមណ្ឌល (បាននិយមន្តទេវគ្នេរនាគារី ដែលបច្ចុ-
ប្បន្ននេះជាទីតាំងនៃរដ្ឋមែស៊ុរ) ៖

៤ ព្រះកុត្តគ្នេរ និមន្តទៅវណ្ណសីប្រទេស (បាននិយមន្តកុត្តបុមបេសសព្វថ្ងៃនេះ) ៖

៥ ព្រះយោនកធម្មគ្នេរ និមន្តទៅបន្ទបនិបបទ (បាននិយមន្តយោនកធម្មគ្នេរនិង
របស់បុមបេស) ៖

៦ ព្រះមហាធម្មកុត្តគ្នេរ និមន្តទៅឯមហានគ្រិយប្រទេស

៧ ព្រះមហាកុត្តគ្នេរ និមន្តទៅយោនកប្រទេស (បាននិយមន្តមហាកុត្តប្រទេសសិរី-
អេហ្ស៊ីប្ត មីក្ស៊ុត ព្រិក) ។ ល ។

៨- ព្រះមជ្ឈិមគ្នេរ និមន្តទៅហិមវន្តប្រទេស (បាននិយមន្តមជ្ឈិមគ្នេរ ដែលតាំង
នៅក្បែរភ្នំហិមាល័យ ដូចជាជន្មនេះហើយ ទីបេត) ។

៩- ព្រះសោណគ្នេរ

១០- ព្រះឧត្តរត្ថេរ - ពីអង្គនេះនិមន្តទៅឯសុវណ្ណភូមិ (ខ្ញុំយល់ថា គ្រានោះប្រទេសកម្ពុជាក៏នៅក្នុងភាគសុវណ្ណភូមិនៃរ)

១១- ព្រះមហិន្ទត្ថេរ និមន្តទៅឯលង្កាទ្វីប (បានដល់ប្រទេសសិរីលង្កាបច្ចុប្បន្ននេះ) អ្នកប្រទេសនេះគេដឹងថា កាលព្រះមហិន្ទត្ថេរនិមន្តទៅក្នុង ព.ស. ២៤៧ ក្នុងរជ្ជកាលនៃព្រះបាទទេវវរ្ម័នបីយស្សៈ (អញ្ជើញមើលរូបទំព័រ១៥)

២- ប្រទេសកម្ពុជាគ្រានោះមានទ្រង់ទ្រាយដូចម្តេច?

២- រឿងនេះខ្ញុំស្រាវជ្រាវរករូបរាងក្នុងព្រឹត្តិបត្រមាណាមួយបាននិយាយអំពីទ្រង់ទ្រាយប្រទេសកម្ពុជាក្នុងគ្រានោះឡើយ ។ ដល់មកគ្រាក្រោយបានឃើញសៀវភៅបារាំងមានចំណងជើងថាៈ “ ប្រវត្តិប្រទេសកម្ពុជា ភាគទី ១ តែងដោយលោក សេអិល ម៉ា ដ្រូល ” មាននិយាយពីប្រទេសកម្ពុជាសម័យចិនឡា ក្នុងកំឡុងសតវត្សរ៍ទី ៧-៨ នៃគ្រិស្តសករាជ “ ក្នុងរវាង ព.ស. ១.២៤០ - ១.៣៤០ ” នេះតាមប្រភពនានា ដែលទទួលស្គាល់ថាប្រទេសចិនឡា ក្នុងសម័យនោះមានទំហំទ្រង់ទ្រាយធំប៉ុណ្ណោះ ឯយោបល់ខ្ញុំយល់ថាប្រទេសនេះមិនមែនទើបនឹងកើតក្នុងពុទ្ធសតវត្សរ៍ទី ១២ ឬ ១៣ នោះទេ គឺប្រមាណជាកើតតាំងពីពុទ្ធសតវត្សរ៍ទី ៣ មក បើដូច្នេះខ្ញុំអាចយល់ទៀតថា ប្រទេសកម្ពុជានេះក៏នៅក្នុងសុវណ្ណភូមិនៃរ ។ ឯទំហំនឹងទ្រង់ទ្រាយប្រទេសកម្ពុជាសម័យចិនឡាដូចមានតទៅនេះ៖ (អញ្ជើញមើលរូបទំព័រ១៦)

៣- ព្រះប៉ែរអង្គណាខ្លះដែលនិមន្តមកជួបយព្រះពុទ្ធសាសនាជាដំបូង ។ ល ។

៣ - រឿងនេះតាមធម្មីរមហាវង្សាឯកសារលង្កាទ្វីបចែង បានសេចក្តីថា ព្រះសោណត្ថេរនិងព្រះឧត្តរត្ថេរ និមន្តមកជួបយព្រះពុទ្ធសាសនាជាដំបូង ។ កាលព្រះថេរ ទាំងពីរអង្គនិមន្តមកកាន់សុវណ្ណភូមិនេះ អ្នកស្រុកឆ្អើលលើកគ្នាកាន់អាវុធបំបង់នឹងសម្លាប់

លោក ដោយគេសំគាល់ថា លោកជាមិត្តសំឡាញ់នឹងអារក្សទឹកដែលជាប់គេមកចាប់
ទារក “ កូនខ្ចី ” ក្នុងភូមិយកទៅស៊ីរឿយ ។ (រូបទំព័រ ១៤ ក្រោម)

១ - ព្រះសោណត្ថេរ

២ - ព្រះទន្តរត្ថេរ

៣ - ពពួកអ្នកស្រុក

៤ - ពពួកអារក្សទឹក

ព្រះបើរថ្ងៃនេះ លោកជាអ្នកបួសមានសីលមិនសម្លាប់មនុស្សនឹងសត្វទេ ទាំង
សំដែងឥទ្ធិទ្ធិកំចាត់អារក្សទឹករត់ខ្លាចខ្លាយអស់ទៅ ។ អ្នកស្រុកកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា ធ្វើ
គោរពព្រះបើរទាំងពីរអង្គតាំងពីពេលនោះ ដរាបដល់ឲ្យឈ្មោះកូនចៅរបស់ខ្លួន ដែល
កើតក្នុងសម័យនោះថា “ សោនត្ថរកុមារ សោនត្ថរកុមារ ” តាមព្រះនាមព្រះបើរទាំង
ពីរអង្គ ។ សំដាប់ពីនោះព្រះបើរទាំងពីរអង្គ បានទោសនិមន្តដ្បាយព្រះពុទ្ធសាសនា
ក្នុងដែនសុវណ្ណភូមិ ពីប្រទេសមួយទៅប្រទេសមួយ ដែលនៅជិតខាងគ្នា ។

បើតាមព្រឹត្តិមានខាងលើនេះ គេអាចយល់បានថា ព្រះបើរទាំងពីរអង្គ ដែលនិមន្តមក
កាន់ផ្នែកសុវណ្ណភូមិដំបូងនោះ គឺនិមន្តមកតាមផ្លូវដើរទឹកក្នុងរវាងពុទ្ធសត្រ័យទី ៣ ។

៤ ជីវៈរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនា មានប៉ុន្មានយ៉ាង ?

៤ មានពីរយ៉ាង :-

ក- គន្ថធុរៈ ធុរៈខាងការសិក្សាធម្មវិបាក

ខ- វិបស្សនាធុរៈ ធុរៈខាងការពិចារណា សការធម៌ឲ្យឃើញច្បាស់តាម
ការណ៍ពិត ។

៥ ពាក្យឧទាហរណ៍ដែលបញ្ចេញពីគន្ថធុរៈ ជីកស្រង់យ៉ាងខ្លី
មានប៉ុន្មានយ៉ាង? បានសេចក្តីដឹងប្រែប្រួលខ្លះ ?

៥ មាន ៣ យ៉ាង :-

ក- សព្វធាបស្ស អករណំ កុំធ្វើអំពើអាក្រក់;

ខ- កុសលស្សបសម្បទា ឲ្យធ្វើតែអំពើល្អ;

គ- សច្ច្តបរិយោទបទំ ត្រូវញ៉ាំងចិត្តឲ្យស្អាត ។ ល ។

៦ បទពិចារណាក្នុងវិបស្សនាផ្កុះ ជិតស្រង់យ៉ាងខ្លី
មានប៉ុន្មានយ៉ាង?

៦ មានច្រើនន័យ តែបើពោលយ៉ាងខ្លីមាន ៤ យ៉ាង :-

១- ទុក្ខសច្ច បានដល់ទុក្ខ ១២ កង;

២- សមុទយសច្ច បានដល់គណ្ណបីប្រការ;

៣- និរោធសច្ច បានដល់ព្រះនិព្វាន;

៤- មគ្គសច្ច បានដល់ផ្លូវប្រកបដោយអង្គ ៨ (អដ្ឋង្គកមគ្គ) ។ ល ។

៧ - ព្រះពុទ្ធសាសនា តាំងនៅបានអាស្រ័យដោយ
ហេតុអ្វី?

៧ - ព្រះពុទ្ធសាសនាតាំងនៅបាន ព្រោះអាស្រ័យហេតុ ៤ យ៉ាង:

១ - ព្រះមហាក្សត្រិយ៍ទាំងឡាយនៃប្រទេសកម្ពុជា ទ្រង់ជាពុទ្ធសាសនូបត្ថម្ភ
នឿគោរពព្រះពុទ្ធសាសនាស្ទើរតែរាល់ព្រះអង្គ ។

២ - ព្រះមហាថេរទាំងឡាយ បានយកព្រះទ័យទុកដាក់ក្នុងផ្កុះព្រះពុទ្ធសាសនា
ដូចជាការប្រែព្រះត្រៃបិដកជាដើម ។

៣ - ភិក្ខុសាមណេរទាំងឡាយ ទំយកព្រះទ័យប្រឹងប្រែងរៀនសូត្រគោរពធំ
វិន័យព្រះពុទ្ធសាសនាហើយដ្យាយត ១ ទៅ ។

៤- ពុទ្ធបរិស័ទ គ្រហស្ថបុរស-ស្រ្តី នឿគោរពប្រតិបត្តិតាមទវាទព្រះពុទ្ធសាសនា
ហេតុទី ១ ដោយព្រះមហាក្សត្រិយ៍ទាំងឡាយនៃប្រទេសកម្ពុជាទ្រង់ជាពុទ្ធសាសនូបត្ថម្ភ
នឿគោរពព្រះពុទ្ធសាសនា:

ក - ក្នុងរជ្ជកាលទី ៧៩ នៃព្រះបាទសម្តេចព្រះហរិរក្សរាមាព្រះអង្គស្នង កាល
ព.ស. ២៣៩១ គ.ស. ១៩៤៧ ស្តេចទ្រង់គង់នៅរាជធានីភ្នំពេញមានន័យ ទ្រង់

មានព្រះរាជបញ្ជាឲ្យប្រមូលនូវពុទ្ធវចនៈទាំងឡាយ មានគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកជាដើម ហើយទ្រង់តាំង៖

ព្រះមហាប្រហុមនី “ និល . ទៀង ” ជាសម្តេចព្រះសង្ឃរាជសង្ឃនាយក រាង គណៈមហានិកាយ ។

ព្រះវិមលធម្ម “ ប៉ាន ” បញ្ញាសីលោ ជាសម្តេចព្រះសុតន្តាធិបតីសង្ឃនាយក រាងគណៈធម្មយុត្តិ ហើយទ្រង់និមន្តសម្តេចទាំងពីរព្រះអង្គ ឲ្យបង្រៀនព្រះត្រៃបិដក និលសិស្សទុស្សិស្សទាំងឡាយ ។

ទាំងអង្គព្រះមហាក្សត្រិយ៍ក៏ទ្រង់ធ្វើតបង្រៀនបាលីខ្លះក្នុងវេលាយប់ៗ ។ ល។

១- ក្នុងរជ្ជកាលទី ៨០ នៃព្រះបាទសម្តេចព្រះនរោត្តម តាំងពី ព.ស. ២៤០៤ គ.ស. ១៨៦០ ព្រះអង្គក៏ទ្រង់ទំនុកបំរុងព្រះពុទ្ធសាសនាគមេតម្រាប់ព្រះបរមរាជវាំង លុះដល់ ព.ស. ២៤០៩ គ.ស. ១៨៦៥ ទ្រង់យាងមកគង់នៅរាជធានីក្រុងភ្នំពេញ ក៏នៅមានព្រះរាជានុញ្ញាតឲ្យបង្រៀនព្រះត្រៃបិដកក្នុងព្រះបរមរាជវាំងដូចរជ្ជកាលមុនដែរ ។ ល។

គ- ក្នុងរជ្ជកាលទី ៨១ នៃព្រះបាទសម្តេចស៊ីសុវត្ថិ តាំងពី ព.ស. ២៤៤៨ គ.ស. ១៩០៤ ក៏ទ្រង់ទំនុកបំរុងព្រះពុទ្ធសាសនាធិរាជនិល ព.ស. ២៤៥២ គ.ស. ១៩០៩ ទ្រង់ព្រះរាជានុញ្ញាតឲ្យបង្កើតសាលាបាលីនៅអង្គរវត្ត ហើយលើកសាលា បាលីមកតាំងនៅក្រុងភ្នំពេញពី ព.ស. ២៤៥៨ គ.ស. ១៩១៥ ។ ដល់ ព.ស. ២៤៦៨ គ.ស. ១៩២៥ ទ្រង់ព្រះរាជានុញ្ញាតឲ្យបង្កើតព្រះរាជបណ្ណាល័យកម្ពុជា ។ ល។

ឃ:- ក្នុងរជ្ជកាលទី ៨២ នៃព្រះបាទសម្តេចព្រះស៊ីសុវត្ថិមុនីវង្ស តាំងពី ព.ស. ២៤៧០ គ-ស- ១៩២៧ ព្រះអង្គទ្រង់ទំនុកបំរុងព្រះពុទ្ធសាសនាដោយទ្រង់ព្រះរាជ នុញ្ញាត :

- ឲ្យបង្កើតក្រុមដំនុំប្រែព្រះត្រៃបិដកពី ព.ស. ២៤៧២ គ.ស. ១៩២៩
- ឲ្យបង្កើតពុទ្ធសាសនបណ្ឌិតពី ព.ស. ២៤៧៣ គ.ស. ១៩៣០

- ឲ្យបង្កើតសាលាបាលីរងពី ព.ស. ២៤៧៥ គ.ស. ១៩៣២ ។ ល ។
- ង - ក្នុងរដ្ឋកាលទី ៨៣ នៃព្រះបាទសម្តេចព្រះនរោត្តមសីហនុវរ្ម័នទី ព.ស. ២៤៨៤ គ.ស ១៩៤១ ទ្រង់ជាពុទ្ធសាសនូបត្ថម្ភក៍
- ទ្រង់បានទទួលឧបសម្ព័ន្ធ ឬសភាពិក្ខុក្នុង ព.ស. ២៤៩០ គ.ស. ១៩៤៧ អស់រយៈពេល ៣ ខែនិង ហើយទ្រង់ព្រះរាជានុញ្ញាត ៖
- ឲ្យបង្កើតសាលាធម្មនិយមាហយុជីវិតនៃព្រះពុទ្ធសាសនាទូទៅគ្រប់វគ្គ ពីក្នុង ព.ស. ២៤៩៣ គ.ស. ១៩៥០
- ឲ្យបង្កើតពុទ្ធកមហាវិទ្យាល័យព្រះសីហនុរាជ ពីព.ស. ២៤៩៧ គ.ស. ១៩៥៤ ហើយទ្រង់ប្រោសព្រះរាជទានដ៏ស្បុកស្បាយចាស់ព្រមទាំងព្រះរាជទ្រព្យផ្ទាល់ព្រះអង្គចំនួនមួយលានប្រាំមួយសែនរៀល ឲ្យសង់មន្ទីរពុទ្ធកមហាវិទ្យាល័យព្រះសីហនុរាជ និង ។ ល ។
- ច - ក្នុងរដ្ឋកាលទី ៨៤ នៃព្រះបាទសម្តេចព្រះនរោត្តមសុរាម្រិតនិងសម្តេចព្រះមហាក្សត្រិយានីស៊ីសុវត្ថិមុនីង្សកុសមនារីរតនសិរីឧត្តមា ពី ព.ស. ២៤៩៨ គ-ស- ១៩៥៥ ទ្រង់ជាពុទ្ធសាសនូបត្ថម្ភក៍ទ្រង់មានព្រះរាជានុញ្ញាត ៖
- ឲ្យផ្លាស់នាមសាលាបាលីជាន់ខ្ពស់ជា ពុទ្ធកវិទ្យាល័យព្រះសុរាម្រិត ៖
- ឲ្យផ្លាស់នាមសាលាបាលីរងជាពុទ្ធកមហាវិទ្យាល័យ
- ឲ្យរៀបចំកម្មវិធីបង្រៀនជាថ្មីសំរាប់សាលាទាំងពីរផ្នែក ឲ្យរឹងរិតតែប្រសើរឡើង និង ។ ល ។

ហេតុទី ២ ដោយព្រះមហាថេរីទាំងឡាយបានយកព្រះទ័យទុកដាក់ក្នុងគុះព្រះពុទ្ធសាសនាយ៉ាងហ្មត់ ។ ចាប់ពី ព.ស. ២៤៧២ ទៅ ២៤៨២ គ.ស. ១៩២៩-១៩៤០ ព្រះមហាថេរីនិងលោកអាចារ្យទាំងអស់នេះបានទទួលធ្វើជាក្រុមដំបូងប្រែព្រះត្រៃបិដកជាភាសាខ្មែរដែលបណ្តាលជាហេតុធ្លាក់ឈាមត្រាតែលោកអង្គខ្លះទទួលអនិច្ចធម្មទៅកំសឹងមាន ។ តែទោះបីយ៉ាងនេះក៏ដោយ អស់លោកទាំងឡាយព្យាយាម ប្រែព្រះត្រៃបិដកពីបាលីមកជាភាសាខ្មែរលុះត្រាតែបានចប់សព្វគ្រប់

អស់ ដែលជាហេតុនាំឲ្យស្ម័គ្រចិត្តនាមទៅប្រទេសនានាបានសុំយកព្រះគ្រូបំណងប្រែនោះ
ទៅធ្វើជាគំរូ មានប្រទេសក្នុងនាមនិងគ្រូជាដើម ។

ដូច្នេះយើងសូមទានកាយនិងគុណនូវសកុសលប្រភេទ - ដូនតំណែងទាំងឡាយ
ដែលទទួលអនិច្ចធម្មទៅហើយក្តី ដែលរស់នៅបានទានពាក្យលាព្រះពុទ្ធសាសនានេះ
ក្តី ដូចមានរាយនាមខាងក្រោមនេះ៖

- ព្រះមហាវិមលធម្មដោងព្រហ្មបណ្ឌិតោ បានហ្វាងសាលាបាលីជាន់ខ្ពស់ទី ១
វត្តឧត្តរាលោម “លោកទទួលអនិច្ចធម្មទៅហើយ” ព្រះមហាវិមលនេះមានគុណ
សម្បត្តិប្រសើរណាស់ លោកទិតខំលើកស្ទួយព្រះពុទ្ធសាសនាឲ្យបានល្អ ដល់អំណះ
ពីលោកទៅ ក៏មានព្រះមហាវិហារនេះទាំងឡាយបានចូលធ្វើជាក្រុមជំនុំប្រែប្រួល
បំណង គឺ៖

១ សិរីសម្មាសង្ឃ ស៊ី-អែម វង្សបញ្ញា សព្វថ្ងៃនេះជាព្រះធម្មលិខិតឧត្តម
ប្រឹក្សា វត្តសង្កាតាអធិបតី

២ ព្រះឧត្តមមុនី អ៊ុយ-ស៊ីរ ធម្មវិន័យរត្នោ ជាអធិបតីនិងលោកទទួលអនិច្ច
ធម្មទៅហើយ

៣ ព្រះមហាព្រហ្មមុនី អ៊ូ ចិត្តវិរិយោ វត្តស្វាយពពែ ជាអធិបតីនិង
ក្រុមជំនុំ

៤ ព្រះសាសនសោភ័ណ ដូន-ណាត ដោតញ្ញាលោក សព្វថ្ងៃនេះជាសម្តេច
ព្រះសង្ឃនាយកគណៈមហានិកាយ

៥ - ព្រះវិសុទ្ធិវង្ស ហួត - ភាត វង្សបញ្ញា អាចារ្យបង្រៀនសំស្ក្រឹតនៅ
សាលាបាលីជាន់ខ្ពស់ សព្វថ្ងៃនេះឡើងឋានៈជាព្រះពោធិវង្ស បានហ្វាងសាលាពុទ្ធិក
វិទ្យាល័យព្រះសុភម្រិត

៦- ព្រះបាឡាត់សំវិជ្ជា មឿង មុនីត្ថេរោ

៧- ព្រះមហា សោម - ឈុន វិមលបញ្ញា

- ៨- " សោម - ឡូច សុធម្មសិទ្ធិតោ
៩- " សេស ចន្ទគម្ភោ
១០- ព្រះត្រ័យាណសំរ ឈឹង ផោតប្បញ្ញោ
១១- ព្រះអាចារ្យ ចាប - ពិន សុវណ្ណដោតោ
១២- ព្រះមហា ហូត ភាគបណ្ឌិតោ
១៣- ព្រះអាចារ្យ ប៊ែន - សុខ ញាណសាហោ
១៤- " ហែម - ចៀវ ផោតញាណោ
១៥- " ឈឹង - សុម សុធម្មប្បញ្ញោ
១៦- " តាំ - ខុំ លោកណបណ្ឌិតោ
១៧- " សូ - ហាយ សុវឌ្ឍញាណោ
១៨- " យូរ - អ៊ុន ឧត្តរញាណោ
១៩- " អ៊ុក - ជារ វជ្ជញាណោ
២០- ព្រះបាទឡាត់ អ៊ុយ-ប៉ង ខេមកោ
២១- ព្រះមុនីសុមេតា ឡុង-ដា វេរតោ
២២- ព្រះបាទឡាត់ កេត-តោ បិណ្ឌសីលោ
២៣- ព្រះអាចារ្យ ម៉ង-នាង ធម្មកោសលោ
២៤- " មេ-ប៉ង បណ្ឌិតវរោ
២៥- " អែន-ប៉ង វិនយសត្តា
២៦- ព្រះបាទឡាត់ ហែម-ញឹម សុន្ទរោ
២៧- លោកមហា ថែម ឧបាសក
២៨- លោកអាចារ្យ ហុង-ឈា ឧបាសក
២៩- " ង៉ែត-ហឹម "

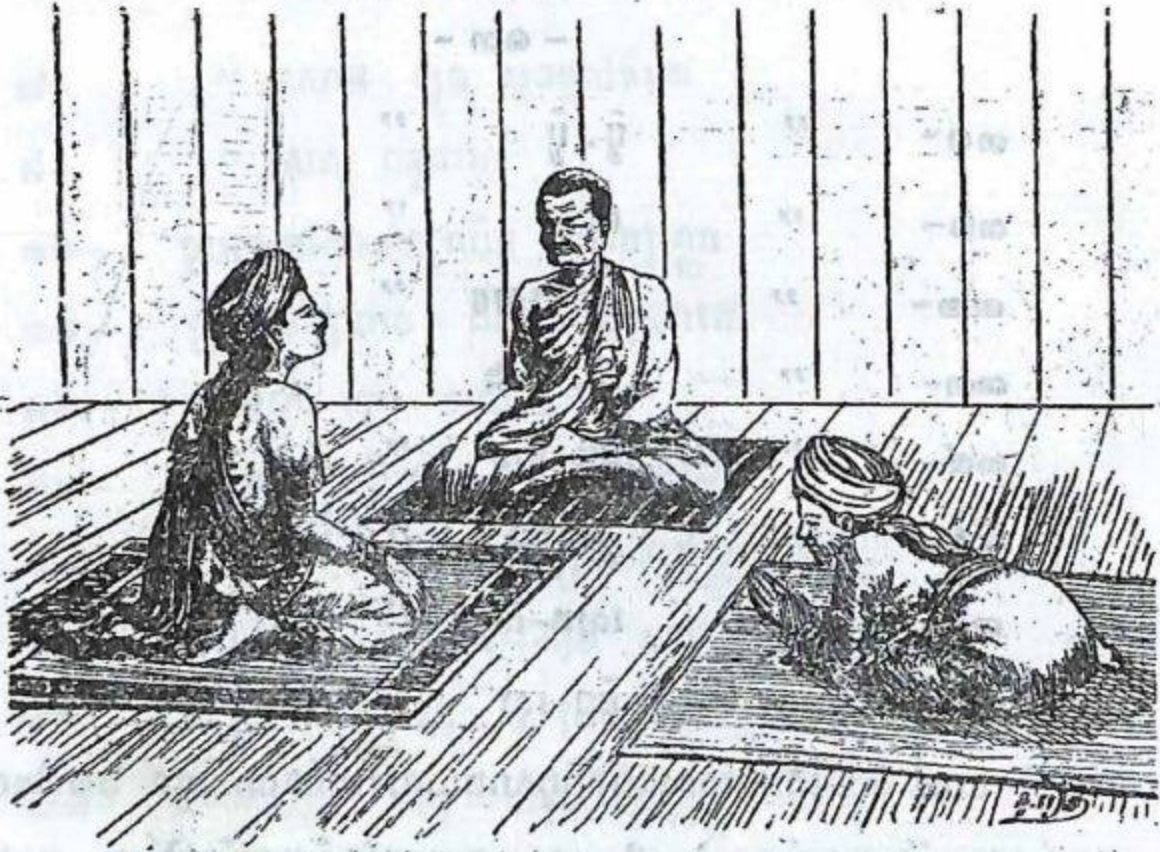
“១” សុំមើលក្នុងសៀវភៅថ្លែងតុណាព្រះមហាថេរនេះក្នុង ព.ស. ២៤៧០
ព.ស. ១៩២៣

៣០-	”	ប៊ូ-ប៊ូ	”
៣១-	”	យូរ	”
៣២-	”	អ៊ុក-សេន	”
៣៣-	”	ហ៍-ហេង	”
៣៤-	”	តិម-អាន	”
៣៥-	”	នួន-ឡុង	”
៣៦-	”	សេក-ឈុន	”
៣៧-	”	អ៊ុច-រស់	”

ហេតុទី ៣ ដោយមានលោកភិក្ខុសាមណេរទាំងពីរគណៈចំនួន ៦១.២០០ អង្គ គង់នៅវត្តទាំងឡាយចំនួន ២៨២០ វត្ត គោរពប្រតិបត្តិតាមក្រឹត្យវិន័យ ធម្មនុក្រមពុទ្ធសាសនា ដែលនាំឲ្យប្រទេសយើងមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះជាប្រទេសអ្នកបូសដោយត្រឹមត្រូវ ។

ហេតុទី ៤ ដោយប្រជាជនខ្មែរប្រុស-ស្រី រាប់លាននាក់ជាពុទ្ធបរិស័ទ ធ្វើគោរពប្រតិបត្តិតាមទាំងពុទ្ធអង្គ ហើយទ្រង់ជួយក្នុងធុរៈព្រះពុទ្ធសាសនាដោយអាស្រ័យហេតុទាំង៤នេះជាដើមហើយ ទើបព្រះពុទ្ធសាសនាតាំងនៅបាន ។

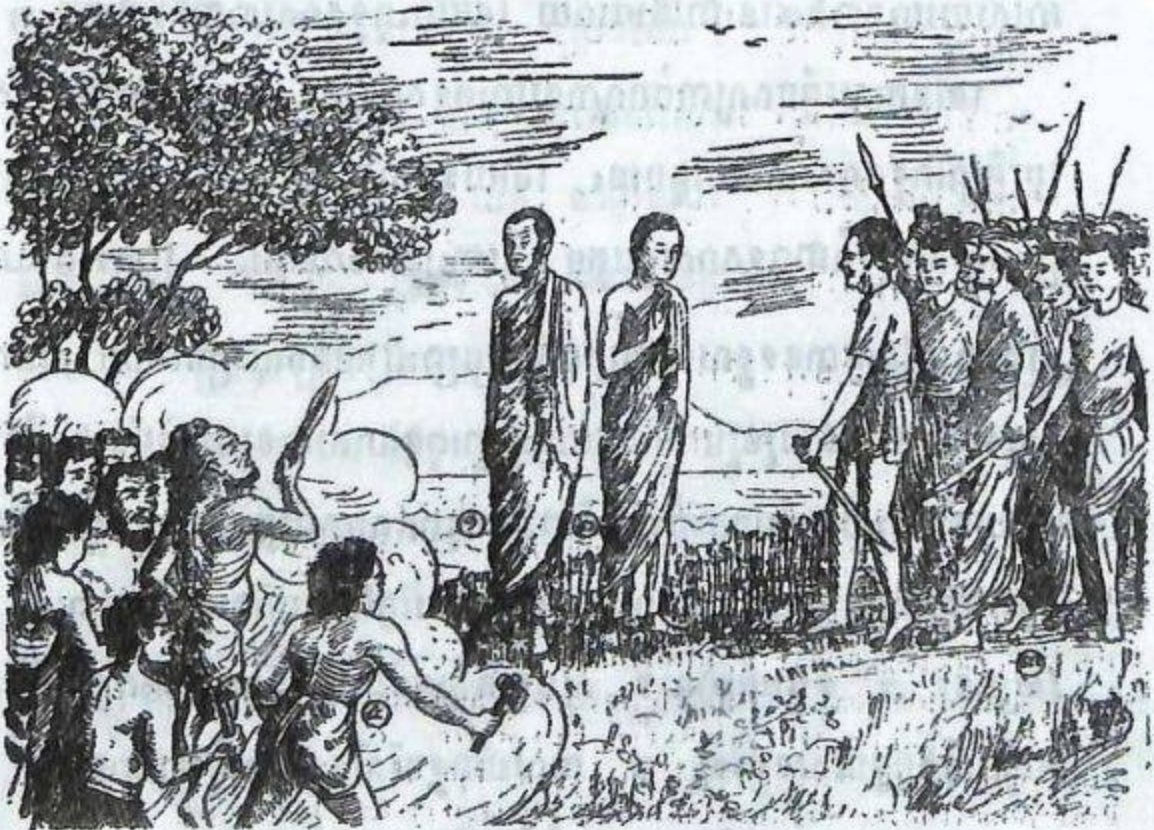
នៅទកាលធ្វើបុណ្យពាក់កណ្តាលព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំសូមបញ្ចប់ប្រវត្តិព្រះពុទ្ធសាសនាដ៏សង្ខេបនេះ ដោយទនកាយគោរពចំពោះព្រះមហាក្សត្រិយ៍គ្រប់ព្រះអង្គដែលទ្រង់ជាពុទ្ធសាសនូបត្ថម្ភ ចំពោះព្រះបរិវារទុក្ខេវ ព្រមទាំងលោកអាចារ្យទាំងឡាយដែលបានទទួលធ្វើជាក្រុមដំណុំប្រែព្រះត្រៃបិដកលុះត្រាតែចប់ ចំពោះពុទ្ធបរិស័ទទាំងឡាយដែលរួមរមកម្នាងជួយធុរៈព្រះពុទ្ធសាសនាឲ្យបានចំរើនរុងរឿងនៅក្នុងប្រទេសយើងជាសំដាប់មកចាប់តាំងពីថ្ងៃដែលព្រះសោណត្ថេរនឹងព្រះទត្តត្ថេរសាសនាព្រះពុទ្ធសាសនាមកដ្បាយនៅលើកម្ពុជនិរត្តិរហូតដល់ថ្ងៃដែលយើងធ្វើបុណ្យ ព.ស. ២៥០០ វស្សានេះ ។ ខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំ សូមប្រតិស្នូអធិដ្ឋាន សូមឲ្យព្រះពុទ្ធសាសនារស់នៅជាមួយនឹងពុទ្ធបរិស័ទទូទៅ ។ កាលបើពុទ្ធបរិស័ទទូទៅរស់នៅឯរាបណា សូមឲ្យព្រះពុទ្ធសាសនារស់នៅឯរាបនោះ កុំបំប្លៀងឃ្លាតឡើយ ។

ព្រះបាទ អាស៊ុកា ពិភាក្សា ជាមួយ ព្រះមហាវិហារីកំពុងសង្ឃតាមនិងព្រះមោគ្គលីបុត្ត

ដើម្បីចាត់ព្រះសង្ឃឲ្យនិមន្តចេញទៅផ្សាយព្រះពុទ្ធសាសនានៅនានាប្រទេស

King Asoka discussing on sending mission to spread Buddhism with Venerable Pras Moggaliputta

ព្រះបរិវេណនិមន្តទៅដ្បាយព្រះកុសលនាគរាជទីផ្សេងៗ

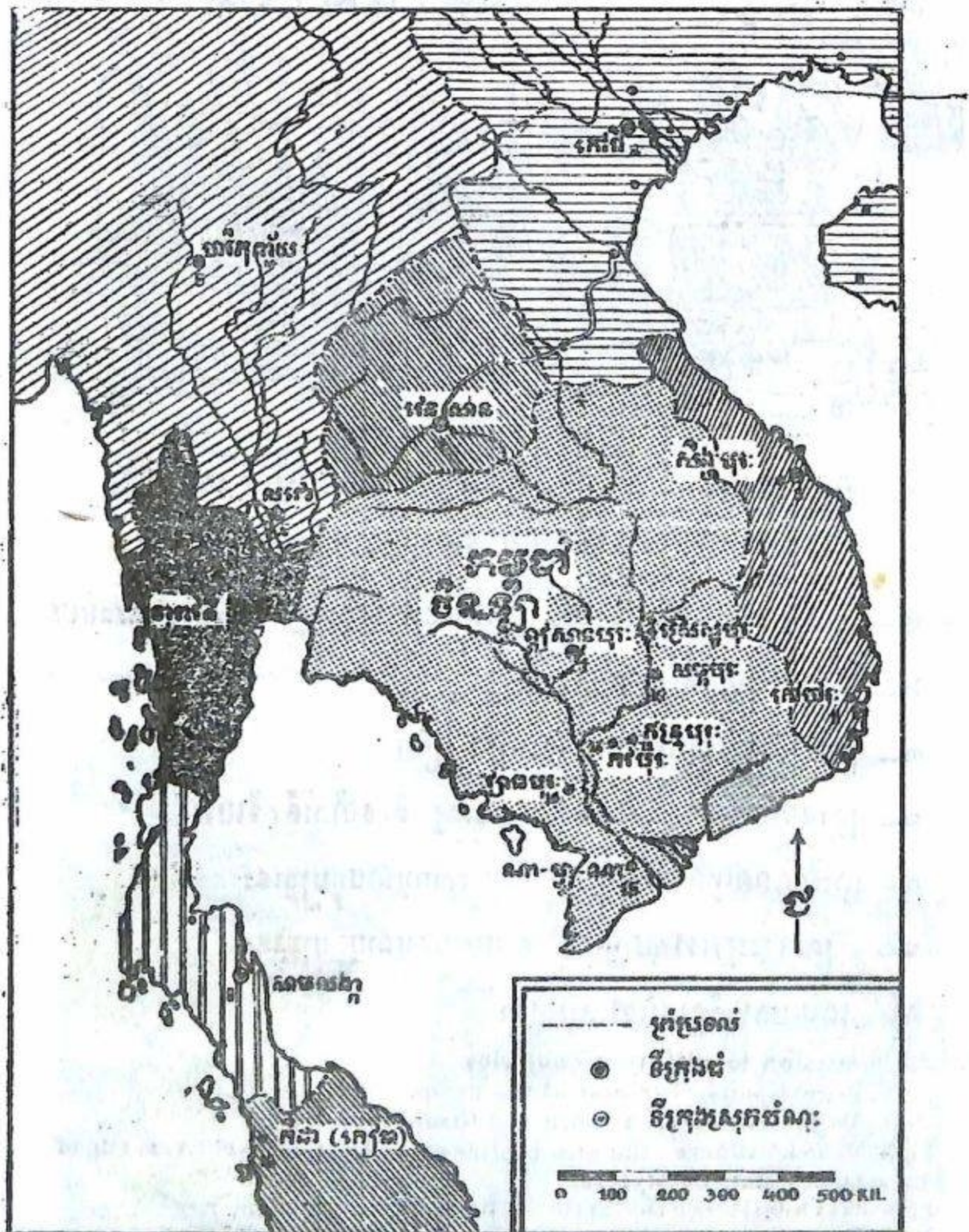
- ១- ព្រះមោគ្គល្លបុត្ត ២- ព្រះមជ្ឈិម្ពិកត្ថេរទៅកសិរៈនិងគន្ធារៈ
- ៣- ព្រះមហាទេវត្ថេរទៅស្ទឹងគោធារា ជិតរដ្ឋមៃសរបច្ចុប្បន្ននេះ
- ៤- ព្រះរក្ខិតត្ថេរទៅរដ្ឋបំបៃ ៥- ព្រះយោនកធម្មរក្ខិតត្ថេរទៅទិសខាងជើងបំបៃ
- ៦- ព្រះមហាធម្មរក្ខិតត្ថេរទៅក្រុងមគ្គរដ្ឋ
- ៧- ព្រះមហាធម្មរក្ខិតត្ថេរទៅសិរីអេហ្ស៊ីប ក្រិច
- ៨- ព្រះមហាមជ្ឈិមត្ថេរទៅភូមិកាគហេមពាន្ត គឺនៅចំណង់នឹងទីបេត
- ៩- ព្រះសោណត្ថេរទៅសុវណ្ណភូមិ គឺប្រទេសកម្ពុជាបច្ចុប្បន្ននេះ
- ១០- ព្រះឧត្តរត្ថេរទៅសុវណ្ណភូមិ គឺប្រទេសកម្ពុជាបច្ចុប្បន្ននេះ
- ១១- ព្រះមហាមហិន្ទត្ថេរទៅកោះលង្កា

Buddhist Mission to different countries.

1. Prah Moggaliputta, Director of the group.
2. Prah Majjhantikathera, Kashmir and Gandhara.
3. Prah Mahadevatthera, the area contiguous to the Godavari river, site of present day state of Mysore.
4. Prah Rakkhitatthera, the State of Bomlay.
5. Prah Yonakadhammarakkhitatthera, area north of Bomlay.
6. Prah Mahadhammarakkhitatthera, area then known as Maharatth.
7. Prah Maharakkhitatthera, Syria, Egypt, Greece.
8. Prah Mahamajjhimatthera, Himalayan area of Nepal and Tibet.
9. Prah Sonatthera, Suvannabhumi, present day Cambodia.
10. Prah Uttaratthera, Suvannabhumi, present day Cambodia.
11. Prah Mahindatthera, Ceylon in the 247th Year of the Buddhist Era

ព្រះរាជអាណាចក្រកម្ពុជាដែលបានប្រទេសសាសនាទ្រឹស្តីយមកសិល

Geographical limits of Cambodia during time of the introduction of Buddhism.

Cities	1	Içanapura	5	Haripunjaya	9	Creshthapura	13	Bhavapur
	2	Wen Tan	6	Lavo	10	Cambhupura	14	Vyadhapi
	3	Simhapura	7	Dvaravatia	11	Kautilhara	15	Na Fou N
	4	Giao Chi	8	Kamlangka	12	Indrapura	16	Kida (Kie

ព្រះរាជវង្ស

THE ROYAL FAMILY

ព្រះបាទសម្តេចព្រះហរិរក្សរាមា

ព្រះអង្គជំងឺ

Prah Ang Duong

ព្រះបាទសម្តេចព្រះនរោត្តម

Prah Norodom

ព្រះបាទសម្តេចព្រះស៊ីសុវត្ថិ

Prah Sisowath

ព្រះបាទសម្តេចព្រះស៊ីសុវត្ថិមុនីវង្ស

Prah Sisowath Munivong

ព្រះរាជវង្ស
ROYAL FAMILY

ព្រះបាទសម្តេចព្រះនរោត្តម សីហនុ

Prah Norodom Sihanouk

ព្រះបាទសម្តេចព្រះនរោត្តមសីហនុវ្យុស

កាលទ្រង់ព្រះផ្ទៀស

King Sihanouk as Buddhist monk

ព្រះបាទសម្តេចព្រះនរោត្តម សីហនុ

Prah Norodom Sihanouk

សម្តេចព្រះមហាក្សត្រយានី

Prah Moha Kossamak

សម្តេចព្រះសង្ឃនាយកគណៈ ធម្មយុត្តិកនិកាយតាំងពីអតីតមកបច្ចុប្បន្ននេះ

មាន៥ព្រះអង្គដូចខាងក្រោមនេះ

CHIEF OF DHAMMAYUTH ORDER
from origine to present time

សម្តេចព្រះសុត្តន្តិបតី

បណ្ឌិត “ប៉ាន”

Samdach Pras Sugandhihipadey
“ Pan ”

សម្តេចព្រះមង្គលទេពាចារ្យ

រក្ខត “អៀម”

Samdach Pras Mongkuldebachar
“ Elm ”

សម្តេចព្រះសុត្តន្តិបតី

ពុទ្ធាគោ “អ៊ុង-ស្រី”

Samdach Pras Sudhammadhipadey
“ Ung Srey ”

សម្តេចព្រះមង្គលទេពាចារ្យ

បណ្ឌិត “ស៊ុក”

Samdach Pras Mongkuldebachar “ Souk ”

សម្តេចព្រះសុត្តន្តិបតី

ឥន្ទ្រញាណ “ហ្គុល-ទេស”

Samdach Pras Sudhammadhipadey “ Phoul-Tes ”

សម្តេចព្រះសង្ឃនាយកគណៈមហានិកាយតាំងពីអតីតមកបច្ចុប្បន្ននេះ

មាន៤ព្រះអង្គនិងខាងក្រោមនេះ

CHIEF OF MAHANIKAYA ORDER
from origine to present time

សម្តេចព្រះសង្ឃរាជ និល.ទៀង
Samdach Sankhareach «Nil-Tiang»

សម្តេចព្រះធម្មសិទ្ធិតន្ត្រីត្ថេរោ កែ.អុក
Samdach Pras Dhammalikkhit
» Ker-Onk »

សម្តេចព្រះមហាសុមេធាធិបតី
ចន្ទត្ថេរោ ប្រាក់.ហ៊ិន
Samdach Pras Maha Sumedhadhipadey
» Prak-Hin »

សម្តេចព្រះមហាសុមេធាធិបតី
ជោតញ្ញណោ ជួន.ណាត
Samdach Pras Maha sumedhadhipadey
» chuon-Nath »

MEMBERS OF THE TRIPITAKA COMMITTEE

ព្រះវិមលធម្ម

“ថោង”

វត្តឧណ្ណាលោម ជាសាស្តាចារ្យ
ឯកទានបង្រៀនព្រះត្រៃបិដកជាន់

ដើម ។

Pras Nimolatham « Thong » (deceased)

ព្រះឧត្តមមុនី

“អុំមស្សី”

វត្តឧណ្ណាលោម អតីតអធិបតីរង

នៃក្រុមផ្តុំប្រែព្រះត្រៃបិដក

Pras Utlamamuni « Oum-Sou »

សម្តេចព្រះធម្មសិរិទ្ធិឧត្តមប្រឹក្សា

វត្តសង្កា “ស្វី-ឯម”

អតីតអធិបតីក្រុមផ្តុំប្រែព្រះត្រៃ
បិដក

ព្រះមហាព្រហ្មមុនី

“អ៊ូ”

វត្តស្វាយពពែ អធិបតីរងនៃក្រុម

ផ្តុំប្រែព្រះត្រៃបិដក

Pras Maha Brahmamuni « Ou »

ព្រះពោធិវង្ស

វិនិច្ឆ័យ “ហូត-តាត”

ខាងហ្វាងពុទ្ធវិទ្យាស័យព្រះ

សុរាមិត

Pras Eodhivong « Huot-Tath »

THE HISTORY OF BUDDHISM IN CAMBODIA

by

SAM - NHEAN

President of the Buddhist Association in Cambodia

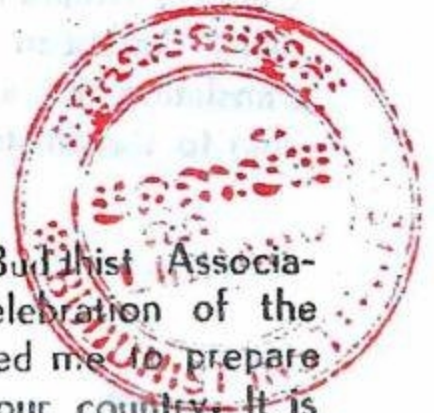
1957

We gratefully acknowledge the assistance of the United States Information Service in Cambodia, which helped make this book possible.

SAM NHEAN

10.000 copies
Printed in Phnom-Penh Cambodia
May 1, 1957

FOREWORD

The Committee of Administration of the Buddhist Association in Cambodia, on the occasion of the celebration of the 2500th year of the Buddhist era, has requested me to prepare this short study of the history of Buddhism in our country. It is for our own people and it is also for all those who come to celebrate this happy occasion with us or, united with us in spirit, celebrate it in their own lands.

I have been asked briefly to deal with the following questions :

1) When was Buddhism introduced into Cambodia and under what circumstances ?

2) What were the geographical limits of Cambodia at that time ?

3) Who were the monks who first preached Buddhism in this country ?

4) According to the Sacred Tripitaka what are the duties proper to Buddhism ?

5) What, in brief, are the principles derived from the Ganthadhura (learning stage) ?

6) What, in brief, are the principles derived from the Vipassanadhura (meditating stage) ?

7) What have been the causes responsible for the flourishing growth of Buddhism in Cambodia ?

The Committee of Administration of the Buddhist Association in Cambodia wishes these facts to be recalled to our minds in token of our gratitude to the monks who first came to Cambodia preaching Buddhism. On this important occasion, such gratitude unites us all in our thoughts of the Lord Buddha.

I wish to express my appreciation to Mr. Ang Kheao, Chief Cultural Affairs Assistant of the United States Information Service, American Embassy, Phnom-Penh, for his assistance in translating this study into English so that it can be made available to Buddhists in other countries.

Phnom-Penh, April 18, 1957.

SAM NHEAN

*President of the Buddhist
Association in Cambodia*

1. When was Buddhism introduced into Cambodia and under what circumstances ?

During the third century of the Buddhist era the King of India, named Dhammasoka, who lived in the country then called Pataliputra, commissioned the learned and zealous monk Moggaliputra to send capable and holy monks to preach Buddhism in many surrounding lands. Eleven of these monks departed on their mission, two of them coming to the land now known as Cambodia. These were Prah Sonatthera and Prah Uttaratthera who went to Suvannabhumi, (see page 14-15)

2. What were the geographical limits of Cambodia at that time ?

No extant documents are available concerning the geographical limits of Cambodia at that remote time. Our earliest source is a book entitled: *Histoire du Cambodge, 1ère Partie, Chronologie des Souverains Khmers jusqu'à la mi-XIVe s.*, by CL. Madrole, which deals with the area of Chenla during the Pre-Angkor period when present day Cambodia was part of that area, viz., during the 7th to the 8th centuries A.D., or 1240 to 1340 of the Buddhist era. This book indicates the area covered by Cambodia as part of Chenla, as illustrated in the accompanying map. In the absence of any contradictory evidence it seems reasonable to assume that Cambodia was in existence during the third century of the Buddhist era and continued in existence until the 12th or 13th century of the Buddhist era as part of the area called Suvannabhumi.

3. Who were the monks who first preached Buddhism in this country ?

According to the Scriptures of Mahavamsa in the History of Ceylon it was Prah Sonatthera and Prah Uttaratthera who first preached Buddhism in Suvannabhumi (present day Cambodia). The story is related that when these two monks first arrived in Suvannabhumi the people were much alarmed and armed themselves with weapons intending to kill the monks. These were accused of being

allied with the water *genii* who, according to belief, were responsible for the deaths of many children in the country (see illustration page 14-15).

The two monks declared that they were disciples of Buddha and were forbidden to harm or kill any living being, human or animal. In proof of this they performed miracles and banished the water *genii*. Consequently the people believed in their message and followed their teaching with such reverence that they even named their children «Sonattherakomar» (children of Sonatthera) in honor of the two monks. From that time on Prah Sonatthera and Prah Uttaratthera safely preached the message of Buddha within the whole area of Suvannabhumi. If this story is correct it seems likely that these first two monks came to Cambodia by some water route from India.

4. According to the Sacred Tripitaka what are the duties proper to Buddhism ?

The duties proper to Buddhism are performed in two stages :

- a. Ganthadhura (Learning stage),
- b. Vipassanādhura (Meditating and Right Thinking stage).

5. What, in brief, are the principles derived from the Ganthadhura (Learning stage) ?

The principles derived from the Ganthadhura (Learning stage) are threhold :

- a. Sabbapāpassa akaranam (Avoid bad actions),
- b. Kusolassopasampadā (Do only good actions),
- c. Sacittapariyodapanam (Think only right thoughts).

6. What, in brief, are the Principles derived from the Vipassanādhura (Meditating Stage) ?

These are interpreted in various ways but may be reduced to four ;

- a) Dukkhasacca (Sorrows in twelve groups),
- b) Samudayasacca (Passions in three groups),
- c) Nirodhasacca (The state of Nirvana),
- d) Maggasacca (The Eightfold Path).

7. What have been the causes responsible For The flourishing growth of Buddhism in Cambodia ?

The causes responsible for the flourishing growth of Buddhism in Cambodia are the following :

1. The support and example of the Royal family,
2. The scholarly achievement of the Tripitaka committee,
3. The zeal and example of the monks,
4. The devotion of the Cambodian people.

1. The support and example of the Royal Family

In the long history of Cambodia almost every king has devoutly believed in and supported Buddhism. Though we cannot treat of all of them here, we are able to point out the principal events contributing to the growth of Buddhism during the past hundred years :

a) **During the 79th Reign** — in 2391 B.E. (1847 a.d.) Prah Samdech Prah Harirakrama Prah Ang Duong, who reigned at the capital of Oudong Meanchey (Victory), ordered the collection of all Buddhist documents, including the Tripitaka. He further commissioned Prah Maha Brahmanuni Nil Tieng, Head of the Mahānikay Order, and Prah Vimaladhamma panna silo Samdech Prah Sugandhādhipati, Head of the Dhammayuth Order, to see that the Tripitaka was taught to the monks. In his leisure time the King himself taught evening classes in Pali.

b) **During the 80th Reign** — when Prah Bat Samdech Prah Norodom began his reign in 2404 B.E. (1860 A.D.) he followed closely his father's example in supporting Buddhism. In 2409 B.E. (1865 A.D.), when the country's capital was transferred from Oudong to Phnom Penh, he ordered that Tripitaka classes be taught in the Royal Palace.

c) **During the 81st Reign** — in 2452 B.E. (1909 A.D.) Prah Bat Samdech Prah Sisowath ordered the opening of the Pali School at Ankor Wat. This school was transferred to Phnom Penh in 2458 B.E. (1915 A.D.) and in

2169 B.E. (1925 A.D.) the Royal Library of Cambodia was established.

d) During the 82nd Reign — which began in 2470 B.E. (1927 A.D.), Prah Bat Samdech Prah Sisowath Munivong ordered the establishment of the following :

- i. The Committee for Translating the Tripitaka into the Cambodian language, in 2472 B.E. (1929 A.D.),
- ii. The Buddhist Academy in 2473 B.E. (1930 A.D.),
- iii. The Pali Schools in 2475 B.E. (1933 A.D.).

e) During the 83rd Reign — which began in 2484 B.E. (1941 A.D.), Prah Bat Samdech Prah Norodom Sihanouk Varman ordered the establishment of the following :

- i. Monastic schools in every monastery in 2493 B.E. (1950 A.D.). These play a vital role in the growth of Buddhism.

- ii. The Buddhist Prah Sihanouk Reach University in 2497 B.E. (1954 A.D.), for which he set aside the land and one million riels for the cost of construction. While he was King, Prah Bat Samdech Prah Sihanouk Varman was a monk during 2490 B.E. (1947 A.D.).

f) During the 84th Reign — which began in 2498 B.E. (1955 A.D.), Prah Bat Samdech Prah Norodom Suramarith and Prah Moha Kossamak Neary Reat Sirivadhana have been responsible for the following :

- i. Changing the Pali Superior School in Phnom-Penh into the Lycee Bouddhique Prah Suramarith,
- ii. Changing the provincial Pali School into Buddhist Primary Schools,
- iii. Improving the curricula of all these schools.

2. The Scholarly Achievement of the Tripitaka Committee

From 2472 B.E. (1929 A.D.) until 2482 B.E. (1940 A.D.) a group of outstanding monks and laymen worked tirelessly on the monumental task of translating the Tripitaka into the Cambodian language. This extremely difficult undertaking even undermined the health of some of the monks, who succumbed during the course

of their labors. Its completion has spread the good name of Buddhism in Cambodia to other nearby countries like Burma and India where the Cambodian translation is being used as a model for similar endeavors.

It is fitting, therefore, that we pay tribute to all those, living and dead, who contributed to this great work, *viz.*:

Prah Sirisamadhivamsa Louis Em Vajirappaṇṇo, at the present time Prah Dhammalikhita, Member of the Advisory Council of the Langka Monastery..... Committee President.
Prah Uttammuni Oun Sou Dhammavinayarakkhito..... Committee Vice-president (deceased).

Prah Maha Brahmanuni Ou Thitaviriyo, Svay Pope Monastery Committee Vice-president

Committee Members

Prah Sasanasobhan Chuon Nath Jotannāṇo (now Head of the Mahanikay Order),

Prah Visuddhivamsa Huot Tath Vajirappaṇṇo, Professor of Sanskrit, Superior School of Pali (now Prah Bodhivamsa, Director of the Lycee Bouddhique Prah Suramarith),

Prah Balat Samvijja Moeung Munithero,

Prah Maha Som Chhun Vimalappaṇṇo,

Prah Maha Som Loch Sudhammalikhito,

Prah Maha Ses Candadhammo,

Prah Garu Nanasamvara Chhoeun Jotappaṇṇo,

Prah Acary Chap Pin Suvannajoto,

Prah Maha Huot Nagapandito,

Prah Acary Pen Sok Nanasaro,

Prah Acary Hem Chieu Jotannāṇo,

Prah Acary Chhim Soum Saddhammappaṇṇo,

Prah Acary Keam Doum Sobhanapandito,

Prah Acary So Hay Savaddhannāṇo,

Prah Acary You Oun Uttarannāṇo,

Prah Acary Ouk Chea Vajirannāṇo,

Prah Balat Ony Pang Khemako,

Prah Munisumedha Song Chea Revato,
Prah Balat Khet To Thitasilo,
Prah Acary Mang Neang Dhammakusalo,
Prah Acary Me Pan Panditavaro,
Prah Acary Enn Pang Vinayasattha,
Prah Balat Hem Nhim Sundaro,
Messrs. Maha Them, Hong Chhea, Nget Him, Bou Po,
You, Ouk Sen, Ham Heng, Kim An, Nuong Duong,
Seh Chhun, and Ouch Ros,

3. The zeal and example of the Monks

The growth of Buddhism in Cambodia has followed along orthodox lines of doctrine and discipline and at the present time our country enjoys an enviable reputation for the sanctity of its monks and their devotion to Buddhist observances. These monks, both Bhikhus and Samaneras of the Mahanikay and the Dhammayuth Orders, number 61,200 living in 2,820 monasteries.

4. The devotion of the Cambodian People

Cambodia is a Buddhist country and its inhabitants believe firmly in Buddhism and follow the Buddha's way of life.

On the occasion of the celebration of the 2,500th Year of the Buddhist era, I bring this short study to a close by honoring all those who have contributed to the glory of Buddhism in Cambodia up until the present day: zealous kings, holy monks, devoted laymen and women. For 2,200 years, ever since Prah Sonatthera and Prah Uttaratthera brought the message of Buddha to this land in the third century of the Buddhist era, Buddhism has flourished here. May its spiritual power continue to teach us how to live in joy and harmony, with justice and with strength, following the high ideals of right thinking and of right acting. May the growth of Buddhism in the last half of the Buddhist era bring to Cambodia and to the whole world glory, prosperity, freedom and contentment.